

Després de viure durant més de trenta anys a Catalunya, Lam Cheng Ping coneix tan bé la seva Xina natal com el seu país d'acollida. Regenta un restaurant de cuina xinesa a l'Eixample de Barcelona i és el president de la Unió d'Associacions Xineses a Catalunya i de la Comissió de Coordinació i Gestió de l'Ensenyament del Xinès. En el seu entorn més proper hi conviuen de manera equidistant empresaris catalans i xinesos.

“La política exterior espanyola amb la Xina va deu anys endarrerida”

Què hi busquen, els xinesos del segle XXI a Catalunya?

—Expandir el negoci. Avui dia els xinesos arriben a Catalunya amb diners per fer créixer l'empresa que han començat a la Xina. El panorama dels immigrants xinesos ha canviat molt aquests darrers anys. Abans venien a guanyar-se la vida; ara tenen molt clar que quan marxen de la Xina és per fer més diners.

—Els és fàcil d'instal·lar-se al nostre país, als emprenedors xinesos?

—Gens. La política exterior de l'estat espanyol respecte a la Xina va deu anys endarrerida. Les intencions són ben diferents de fa anys, però no es fa res per captar nous empresaris xinesos. Precisament ara a l'estat espanyol falta una injecció de diners, i aquests empresaris xinesos podrien crear molta riquesa.

—Què fa malament el Ministeri d'Afers Estrangers espanyol?

—Haurien de canviar el sistema de visats. Tot el procés és fet amb por, la por que tenien fa deu anys que aquest immigrant xinès es quedés al país i fos un llast. Haurien de ser conscients que si no faciliten les coses aquí, aquests diners se n'aniran a uns altres llocs que tenen una política exterior més àgil. Però Moratinos sembla més interessat en el món àrab que en els països asiàtics. I un altre gran drama és la situació del turisme.

—Quin problema hi ha en aquest àmbit?

—S'omplen molt la boca amb la promoció del turisme però a la Xina de promoció res de res. Cada any hi ha 100 milions de turistes xinesos al món i a Catalunya n'he vistos molt pocs. I, és clar, si tornem al problema dels visats, no és gens fàcil ni tan sols aconseguir-ne un per venir de turista.

—Com ha evolucionat històricament el comerç xinès a Catalunya?

—Els empresaris xinesos han tingut

molt èxit a Catalunya. Han treballat molt i molt durament i ara recullen els beneficis de tants anys d'esforç.

—Aquest diners fets a occident marxen a orient?

—No, els diners que fan aquí es queden aquí.

—No envien diners a la Xina, els empresaris establerts al país?

—Alguna cosa sí que hi envien, però la major part dels diners es queden a Catalunya. Hi ha molts xinesos que han tingut èxit en un primer negoci, portat a la manera xinesa. I ara els seus fills, la segona generació de xinesos nascuda aquí, l'han ampliat i el menen a la manera catalana. De fet, són tan catalans com ho podeu ser vosaltres.

—Hi ha diàleg entre els empresaris xinesos i els catalans?

—N'hi ha. La Unió d'Associacions Xineses a Catalunya és afiliada a la patronal de la Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC) i ha estat la primera entitat xinesa a ser membre d'una patronal a l'estat espanyol. L'experiència és molt positiva. A Catalunya hi ha més de 5.000 establiments regentats per xinesos i és lògic que ens relacionem i interactuem amb la realitat que ens envolta.

—Quins són els sectors més de moda per als empresaris xinesos instal·lats a Catalunya?

—Abans l'hostaleria era el negoci estrella, però ara hi ha de tot: petites botigues de roba, bijuteria, energies renovables i fins i tot el sector immobiliari. Un fenomen recent és el de molts bars familiars de barri. Els fills dels propietaris no es volen fer càrrec del negoci i l'adquireixen emprenedors xinesos que continuen la mateixa activitat i amb el mateix tarannà del bar. S'adapten al mercat. Ja no fan arròs tres delícies, fan truita de patates i pa amb tomàquet.

Joan Ramon Armadàs